

I. Nova parantur viae (I-X). — 4 Oblationes 12 principum (VII).

VII. Καὶ ἐγένετο ἡ ἡμέρα, συνέταξε Μωϋσῆς ὡςτε ἀναστῆσαι τὴν σκηνήν, καὶ ἔχουσιν αὐτὴν καὶ ἤσαντες αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκευῆς αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ εὐαγγεῖα αὐτοῦ, καὶ ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἤρισαν αὐτὰ, καὶ προσήνεκαν οἱ ἀρχόντες Ἰσραὴλ, ὁ δὲ δευτὸς ἔσχετο τὸν πατριῶν αὐτῶν (οὗτοι οἱ ἀρχόντες φέρονται, οὗτοι οἱ πατριῶνες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς) ὁ καὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν ἐναντίον κυρίου, ἕξ ἀμύδων λαυπηρῆας καὶ δάδαια βόας, ἀμύδων παρὰ θεοῦ ἀρχόντων καὶ μόνων παρὰ ἑκάστου, καὶ προσήγαγον ἐναντίον τῆς σκηνῆς. Καὶ ἔλεγε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων, Ὁ Λέβι παρ' αὐτῶν, καὶ ἰσοῦται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τῶν λευιτῶν, καὶ θύσας αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἕκαστος κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν. Καὶ λαβὼν Μωϋσῆς τὰς ἀμύδων καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις. Καὶ τὰς δύο ἀμύδων καὶ τοὺς δύο βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γερσὼν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. Καὶ τὰς τέσσαρας ἀμύδων καὶ τοὺς δύο βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεράρη κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, οὗτοι Ἰθάμαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. Καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν ἐπ' ὧμων ἀφοῦν. Καὶ προσήνεκαν οἱ ἀρχόντες εἰς τὸν ἔγκαινον τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρυσον αὐτό, καὶ προσήνεκαν οἱ ἀρχόντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἔλεγε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἀαρὼν εἰς καὶ ἡμῶν ἕνα δῶρον κατὰ τὴν ἡμέραν προσκοῖτος τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἔγκαινον τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτη τοῦ δῶρον αὐτοῦ Ναυασὼν υἱὸς Αὐρινάδ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα. Καὶ προσήνεκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τριβλίων ἀργυροῦν ἕν, τριζοκίου καὶ ἑκατὸν ὀκτὼ αὐ-

— 1. AE: K. lγ. τῇ ἡμέρᾳ ἡ... ἐξασπασται, 2. A* (a. a. ex.) ol. 3. AEF: (1. προσήνεκον. 5. F: λετ. αὐτοῦ. 9. X: οὐκ ἔδωκεν. 12. A1F* (p. προσφέρων) ἐν. N: Ναασὼν. 13. N: προσήνεκων.

VII. 2. Qui commandaient à ceux qui avaient été dénombrés. Hébreu et septante : qui avaient présidé au dénombrement.
5. Selon le rang de leur ministère. Hébreu et Septante : à chacun suivant ses fonctions.

καὶ ἡμέρα ἡμέρα, συνέταξε Μωϋσῆς ὡςτε ἀναστῆσαι τὴν σκηνήν, καὶ ἔχουσιν αὐτὴν καὶ ἤσαντες αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκευῆς αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ εὐαγγεῖα αὐτοῦ, καὶ ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἤρισαν αὐτὰ, καὶ προσήνεκαν οἱ ἀρχόντες Ἰσραὴλ, ὁ δὲ δευτὸς ἔσχετο τὸν πατριῶν αὐτῶν (οὗτοι οἱ ἀρχόντες φέρονται, οὗτοι οἱ πατριῶνες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς) ὁ καὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν ἐναντίον κυρίου, ἕξ ἀμύδων λαυπηρῆας καὶ δάδαια βόας, ἀμύδων παρὰ θεοῦ ἀρχόντων καὶ μόνων παρὰ ἑκάστου, καὶ προσήγαγον ἐναντίον τῆς σκηνῆς. Καὶ ἔλεγε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων, Ὁ Λέβι παρ' αὐτῶν, καὶ ἰσοῦται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τῶν λευιτῶν, καὶ θύσας αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἕκαστος κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν. Καὶ λαβὼν Μωϋσῆς τὰς ἀμύδων καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις. Καὶ τὰς δύο ἀμύδων καὶ τοὺς δύο βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γερσὼν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. Καὶ τὰς τέσσαρας ἀμύδων καὶ τοὺς δύο βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεράρη κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, οὗτοι Ἰθάμαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. Καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν ἐπ' ὧμων ἀφοῦν. Καὶ προσήνεκαν οἱ ἀρχόντες εἰς τὸν ἔγκαινον τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρυσον αὐτό, καὶ προσήνεκαν οἱ ἀρχόντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἔλεγε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἀαρὼν εἰς καὶ ἡμῶν ἕνα δῶρον κατὰ τὴν ἡμέραν προσκοῖτος τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἔγκαινον τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτη τοῦ δῶρον αὐτοῦ Ναυασὼν υἱὸς Αὐρινάδ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα. Καὶ προσήνεκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τριβλίων ἀργυροῦν ἕν, τριζοκίου καὶ ἑκατὸν ὀκτὼ αὐ-

12 ἡμέρας ἡμέρας, συνέταξε Μωϋσῆς ὡςτε ἀναστῆσαι τὴν σκηνήν, καὶ ἔχουσιν αὐτὴν καὶ ἤσαντες αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκευῆς αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ εὐαγγεῖα αὐτοῦ, καὶ ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἤρισαν αὐτὰ, καὶ προσήνεκαν οἱ ἀρχόντες Ἰσραὴλ, ὁ δὲ δευτὸς ἔσχετο τὸν πατριῶν αὐτῶν (οὗτοι οἱ ἀρχόντες φέρονται, οὗτοι οἱ πατριῶνες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς) ὁ καὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν ἐναντίον κυρίου, ἕξ ἀμύδων λαυπηρῆας καὶ δάδαια βόας, ἀμύδων παρὰ θεοῦ ἀρχόντων καὶ μόνων παρὰ ἑκάστου, καὶ προσήγαγον ἐναντίον τῆς σκηνῆς. Καὶ ἔλεγε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων, Ὁ Λέβι παρ' αὐτῶν, καὶ ἰσοῦται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τῶν λευιτῶν, καὶ θύσας αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἕκαστος κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν. Καὶ λαβὼν Μωϋσῆς τὰς ἀμύδων καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις. Καὶ τὰς δύο ἀμύδων καὶ τοὺς δύο βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γερσὼν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. Καὶ τὰς τέσσαρας ἀμύδων καὶ τοὺς δύο βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεράρη κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, οὗτοι Ἰθάμαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. Καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν ἐπ' ὧμων ἀφοῦν. Καὶ προσήνεκαν οἱ ἀρχόντες εἰς τὸν ἔγκαινον τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρυσον αὐτό, καὶ προσήνεκαν οἱ ἀρχόντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἔλεγε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἀαρὼν εἰς καὶ ἡμῶν ἕνα δῶρον κατὰ τὴν ἡμέραν προσκοῖτος τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἔγκαινον τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτη τοῦ δῶρον αὐτοῦ Ναυασὼν υἱὸς Αὐρινάδ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα. Καὶ προσήνεκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τριβλίων ἀργυροῦν ἕν, τριζοκίου καὶ ἑκατὸν ὀκτὼ αὐ-

7. Selon ce qui leur est nécessaire. Hébreu et Septante : suivant leurs fonctions.
11. Chaque jour. Hébreu : à l'un un jour, l'autre un autre jour.

I. Préparatifs de départ (I-X). — 4 Offrandes des chefs de tribus (VII).

VII. Factum est autem in die qua complévit Moyses tabernaculum, et erexit illud : unxitque et sanctificavit eam omnibus vasis suis, altare similiter omnia vasa ejus. Obtulerunt principes Israel et capita familiarum, qui erant per singulas tribus, praefectique eorum qui numerati fuerant, munera coram Domino, sex plaustra tecta cum duodecim bobus. Unum plastrum obtulerunt duo duces, et unum bovem singuli, oblatentium ea in conspectu tabernaculi. Ait autem Dominus ad Moysen : Suscipe ab eis ut serviant in ministerio tabernaculi, et trades ea Levitis juxta ordinem ministerii sui. Itaque cum suscepisset Moyses plaustra et boves, tradidit eos Levitis. Duo plaustra et quatuor boves dedit filiis Gerson, juxta id quod habebant necessarium. Quatuor alia plaustra et octo boves dedit filiis Merari, secundum officia et cultum suum, sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis. Filius autem Caath non dedit plaustrum et boves : quia in sanctuario servium, et onera propriis portant humeris.

¹⁰ Igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris, die qua unctum est. oblationem suam ante altare. Dixitque Dominus ad Moysen : Singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris. Primo die obtulit oblationem suam Nahasson filius Aminadab de tribu Juda : fueruntque in ea, acetalium argenteum pondo cen-

4. Présents des chefs de tribus au Tabernacle, VII.
VII. 4. Au jour où Moïse achève la tabernacle... Résumé des faits racontés au Lévitique, VIII-X.
2. Offrent (leurs présents). Deux catégories de présents sont mentionnées dans ce chapitre. Tout d'abord, des présents collectifs, faits par l'ensemble des chefs de tribus, y. 3-9. Puis, des dons offerts par chaque tribu séparément, et pendant douze jours consécutifs, un jour pour chaque tribu, y. 10-88.
3. Six chariots : 4. catégorie de présents : dons collectifs, y. 3-9. Ces six chariots étaient destinés à transporter les divers objets du culte, pendant les pérégrinations des Israélites à travers le désert. Le culte divin étant imposé à tous, toutes les tribus participent à ce présent : chacun des six chariots est fourni par deux tribus et chaque tribu donne un des douze bœufs destinés à traîner ces voitures.
8. Les quatre autres chariots. La répartition inégale des chariots entre les Gersonites et les Merarites est justifiée par la comparaison du matériel confié à chacune de ces deux familles. Voir plus haut, Nombres, IV, 25-26, pour les Gersonites, et pour les Merarites, IV, 31-32.
9. Sur leurs propres épaules, à cause de la sainteté particulière des objets à transporter. Nombres, IV, 5-20.
10. Les chefs offrent donc : 2. catégorie de présents : dons individuels, offerts par chacun des chefs de tribus, y. 10-88.
12. Au premier jour : 1. offrande de la tribu de Juda

VII. Or, il arriva qu'au jour où Moïse acheva le tabernacle, il le dressa, l'oignit et le sanctifia avec tous ses vases, ainsi que l'autel et tous ses vases. Les princes d'Israël et les chefs de familles, qui étaient dans chaque tribu et qui commandaient à ceux qui avaient été dénombrés, offrirent leurs présents devant le Seigneur : six chariots couverts avec douze bœufs. Deux chefs offrirent un chariot, et chacun d'eux un bœuf, et ils les offrirent en présence du tabernacle. Or, le Seigneur dit à Moïse : « Reçois-les de eux, pour qu'ils soient employés au service du tabernacle, et tu les donneras aux Lévités, selon le rang de leur ministère. » C'est pourquoi, lorsque Moïse eut reçu les chariots et les bœufs, il les donna aux Lévités. Il donna aux fils de Gerson deux chariots et quatre bœufs, selon ce qui leur est nécessaire. Il donna aux fils de Merari les quatre autres chariots et les huit bœufs, selon leurs fonctions et leur service, sous la main d'Ithamar, fils d'Aaron le prêtre. Mais aux fils d'Caath il ne donna point de chariots et de bœufs, parce que c'est dans le sanctuaire qu'ils servent, et qu'ils portent les fardeaux sur leurs propres épaules.

¹⁰ Les chefs offrirent donc leur oblation devant l'autel pour la dédicace de l'autel, au jour qu'il fut oint. Et le Seigneur dit à Moïse : « Que chaque chef offre chaque jour ses présents pour la dédicace de l'autel. » Au premier jour, Nahasson, fils d'Aminadab, de la tribu de Juda, offrit son oblation. Il y avait un plat d'argent du poids de cent trente sicles, une patère d'argent de soixante-dix

47 Oblationem principum altaris factam. Ex. 40, 9. Lev. 5, 10. Num. 1, 4, 16. Num. 2, 23. 31, 34, 4, 15, 25, 31. Num. 4, 24-28. Num. 4, 29-31. Ex. 38, 21. Num. 4, 15, 3, 21. 2 Par. 7, 9. Oblationem principum separatum factam. Oblationes Juda. Num. 2, 3; 3, 7, 10, 14.

I. Nova parantur via (I-X). — 4 Oblationes 12 principum (VII).

30 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβὴν Ἐλισαφὺρ υἱὸς Σεδούρ· 31 τὸ δῶρον αὐτοῦ τριβήλων ἀργυροῦν ἑν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλίγη αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἕβδომήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἑμφοτέρα πλήρη σμιδάλλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν, 32 θυσίακην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος, 33 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄρνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα, 34 καὶ γήμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἑμαρτίας, 35 καὶ εἰς θυσίαν ασθηρῶν θυμιάμους δύο, κριῶς πέντε, τράγωνς πέντε, ἀμνάδας ἐνιασίας πέντε. Τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαφὺρ υἱοῦ Σεδούρ.

36 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Σιμεὼν Σαλαμηὺλ υἱὸς Σουρισάδαι· 37 τὸ δῶρον αὐτοῦ τριβήλων ἀργυροῦν ἑν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλίγη αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἕβδომήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἑμφοτέρα πλήρη σμιδάλλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν, 38 θυσίακην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος, 39 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄρνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα, 40 καὶ γήμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἑμαρτίας, 41 καὶ εἰς θυσίαν ασθηρῶν θυμιάμους δύο, κριῶς πέντε, τράγωνς πέντε, ἀμνάδας ἐνιασίας πέντε. Τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμηὺλ υἱοῦ Σουρισάδαι.

42 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ Ἐλισαφὺρ υἱὸς Ραγουήλ· 43 τὸ δῶρον αὐτοῦ τριβήλων ἀργυροῦν ἑν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλίγη αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἕβδომήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἑμφοτέρα πλήρη σμιδάλλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν, 44 θυσίακην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος, 45 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄρνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα, 46 καὶ γήμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἑμαρτίας.

30. A. Ἐλισαφὺρ. 33. A. (p. ἄρνον) ἓνα. 35. A.

42. Eliasaph filii de Ducl. Hébreu : • fils de Dehucl ;

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלשיזר בן שדור 30 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 31 כסף ארת קצרת 32 כסף ארת קצרת 33 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 34 שתי יונים אחד להשאת 35 בקר שנים אילם חמשה עשר 36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן שורישי 37 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 38 כסף ארת קצרת 39 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 40 שתי יונים אחד להשאת 41 בקר שנים אילם חמשה עשר 42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף 43 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 44 כסף ארת קצרת 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 46 שתי יונים אחד להשאת 47 בקר שנים אילם חמשה עשר

ביום השביעי נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 48 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 49 כסף ארת קצרת 50 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 51 שתי יונים אחד להשאת 52 בקר שנים אילם חמשה עשר 53 ביום השמיני נשיא לבני יוסף גאדל בן גאד 54 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 55 כסף ארת קצרת 56 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 57 שתי יונים אחד להשאת 58 בקר שנים אילם חמשה עשר 59 ביום התשיעי נשיא לבני זבולון זבולון בן זבולון 60 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 61 כסף ארת קצרת 62 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 63 שתי יונים אחד להשאת 64 בקר שנים אילם חמשה עשר 65 ביום העשירי נשיא לבני יואב יואב בן זכור 66 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 67 כסף ארת קצרת 68 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 69 שתי יונים אחד להשאת 70 בקר שנים אילם חמשה עשר 71 ביום האחד עשר נשיא לבני שמעון שמואל בן שמואל 72 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 73 כסף ארת קצרת 74 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 75 שתי יונים אחד להשאת 76 בקר שנים אילם חמשה עשר 77 ביום השנים עשר נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 78 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 79 כסף ארת קצרת 80 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 81 שתי יונים אחד להשאת 82 בקר שנים אילם חמשה עשר 83 ביום השלושים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 84 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 85 כסף ארת קצרת 86 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 87 שתי יונים אחד להשאת 88 בקר שנים אילם חמשה עשר 89 ביום הארבעים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 90 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 91 כסף ארת קצרת 92 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 93 שתי יונים אחד להשאת 94 בקר שנים אילם חמשה עשר 95 ביום החמשים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 96 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 97 כסף ארת קצרת 98 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 99 שתי יונים אחד להשאת 100 בקר שנים אילם חמשה עשר

ביום השלושים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 101 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 102 כסף ארת קצרת 103 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 104 שתי יונים אחד להשאת 105 בקר שנים אילם חמשה עשר 106 ביום הארבעים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 107 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 108 כסף ארת קצרת 109 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 110 שתי יונים אחד להשאת 111 בקר שנים אילם חמשה עשר 112 ביום החמשים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 113 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 114 כסף ארת קצרת 115 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 116 שתי יונים אחד להשאת 117 בקר שנים אילם חמשה עשר 118 ביום השישים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 119 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 120 כסף ארת קצרת 121 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 122 שתי יונים אחד להשאת 123 בקר שנים אילם חמשה עשר 124 ביום השבעים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 125 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 126 כסף ארת קצרת 127 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 128 שתי יונים אחד להשאת 129 בקר שנים אילם חמשה עשר 130 ביום הארבעים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 131 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 132 כסף ארת קצרת 133 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 134 שתי יונים אחד להשאת 135 בקר שנים אילם חמשה עשר 136 ביום החמשים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 137 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 138 כסף ארת קצרת 139 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 140 שתי יונים אחד להשאת 141 בקר שנים אילם חמשה עשר 142 ביום השישים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 143 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 144 כסף ארת קצרת 145 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 146 שתי יונים אחד להשאת 147 בקר שנים אילם חמשה עשר 148 ביום הארבעים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 149 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 150 כסף ארת קצרת 151 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 152 שתי יונים אחד להשאת 153 בקר שנים אילם חמשה עשר 154 ביום החמשים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 155 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 156 כסף ארת קצרת 157 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 158 שתי יונים אחד להשאת 159 בקר שנים אילם חמשה עשר 160 ביום השישים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 161 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 162 כסף ארת קצרת 163 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 164 שתי יונים אחד להשאת 165 בקר שנים אילם חמשה עשר 166 ביום הארבעים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 167 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 168 כסף ארת קצרת 169 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 170 שתי יונים אחד להשאת 171 בקר שנים אילם חמשה עשר 172 ביום החמשים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 173 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 174 כסף ארת קצרת 175 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 176 שתי יונים אחד להשאת 177 בקר שנים אילם חמשה עשר 178 ביום השישים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 179 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 180 כסף ארת קצרת 181 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 182 שתי יונים אחד להשאת 183 בקר שנים אילם חמשה עשר 184 ביום הארבעים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 185 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 186 כסף ארת קצרת 187 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 188 שתי יונים אחד להשאת 189 בקר שנים אילם חמשה עשר 190 ביום החמשים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 191 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 192 כסף ארת קצרת 193 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 194 שתי יונים אחד להשאת 195 בקר שנים אילם חמשה עשר 196 ביום השישים נשיא לבני אשכנז אהרן בן אהרן 197 קצרת כספה אחת מן המאה ומקל מן השקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלילה וזבמן למנהה 198 כסף ארת קצרת 199 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 200 שתי יונים אחד להשאת 201 בקר שנים אילם חמשה עשר

34. א. פיטע. 43. A. (p. ἄρνον) ἓνα.

Septante : • Eliasaph, fils de Raguel •

I. Préparatifs de départ (I-X). — 4 Offrandes des chefs de tribus (VII).

30 Die quarto princeps filiorum Ruben. Elisur filius Sédour, 31 obtulit acetabulum argenteum, appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium; 32 mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso; 33 bovem de arméto, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum; 34 hircumque pro peccato; 35 et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque: haec fuit oblatio Elisur filii Sédour.

30 Au quatrième jour, le prince des enfants de Ruben, Elisur, fils de Sédour, 31 offrit un plat d'argent pesant cent trente sicles, une patère d'argent habentem septuaginta sicles, au poids du sanctuaire, l'un et l'autre pleins de fleur de farine arrosée d'huile pour un sacrifice; 32 un petit mortier d'or pesant dix sicles, plein d'encens; 33 un bœuf pris d'un troupeau, un bélier et un agneau d'un an pour un holocauste, 34 un bouc pour le péché; 35 et, pour les hosties des pacifiques, deux bœufs, cinq béliers, cinq boucs, cinq agneaux d'un an. Telle fut l'oblation d'Elisur, fils de Sédour.

36 Die quinto princeps filiorum Simeon. Salamiel filius Surisaddai, 37 obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium; 38 mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso; 39 bovem de arméto, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum; 40 hircumque pro peccato; 41 et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque: haec fuit oblatio Salamiel filii Surisaddai.

36 Au cinquième jour, le prince des enfants de Siméon, Salamiel, fils de Surisaddai, 37 offrit un plat d'argent pesant cent trente sicles, une patère d'argent de soixante-dix sicles, au poids du sanctuaire, l'un et l'autre pleins de fleur de farine arrosée d'huile pour un sacrifice; 38 un petit mortier d'or pesant dix sicles, plein d'encens; 39 un bœuf pris d'un troupeau, un bélier et un agneau d'un an pour un holocauste, 40 un bouc pour le péché, 41 et, pour les hosties des pacifiques, deux bœufs, cinq béliers, cinq boucs, cinq agneaux d'un an. Telle fut l'oblation de Salamiel, fils de Surisaddai.

42 Die sexto princeps filiorum Gad. Eliasaph filius Ducl, 43 obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium; 44 mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso; 45 bovem de arméto, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum; 46 hircumque pro peccato:

42 Au sixième jour, le prince des enfants de Gad, Eliasaph, fils de Ducl, 43 offrit un plat d'argent pesant cent trente sicles, une patère d'argent de soixante-dix sicles, au poids du sanctuaire, l'un et l'autre pleins de fleur de farine arrosée d'huile pour un sacrifice; 44 un petit mortier d'or pesant dix sicles, plein d'encens; 45 un bœuf pris d'un troupeau, un bélier et un agneau d'un an pour un holocauste, 46 un bouc pour le péché;

30. Au quatrième jour : 4e offrande de la tribu de Ruben, v. 30-35. On a déjà pu remarquer que les présents de chaque tribu sont identiques; l'énumération en sera pourtant douze fois reproduite. On voit que l'auteur de ce livre avait séjourné en Égypte, et qu'il avait pu y lire sur les monuments des énumérations analogues, rappelel nous seulement les préscriptions des Israélites. Voir plus haut, Nombres, II, 10-16.

30. Au cinquième jour : 5e offrande de la tribu de Siméon, v. 36-41.

42. Au sixième jour : 6e offrande de la tribu de Gad, v. 42-47. Les trois tribus de Ruben, Siméon et Gad étaient celles qui campaient au sud du tabernacle, et formaient le second corps d'armée dans les pérégrinations des Israélites. Voir plus haut, Nombres, II, 10-16.

I. Novae parantur vae (I-X). — 4° Oblationes 12 principum (VII).

ἀγιον, ἀμώστερα πλήρη σμιδάλλους ἀναπεποιημένῃ ἐν ἑλαφ εἰς θυσίαν, 62 θυσίακην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος, 63 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαύτωμα, 64 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, 65 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. Τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδῶν υἱοῦ Γεδεόνι.

66 Τῆ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχον τῶν υἱῶν Δάν Ἀχιέζρ υἱὸς Ἀμμισάδαι. 67 τὸ δῶρον αὐτοῦ τροφίλον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὄλαῃ αὐτοῦ, φύλακν μίαν ἄργυραν, ἕβδομηκοντα σίβλων κατὰ τὸν σίβλον τὸν ἄγιον, ἀμώστερα πλήρη σμιδάλλους ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαφ εἰς θυσίαν, 68 θυσίακην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος, 69 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαύτωμα, 70 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, 71 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. Τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζρ υἱοῦ Ἀμμισάδαι.

72 Τῆ ἡμέρᾳ τῇ ἐνδεκάτῃ ἄρχον τῶν υἱῶν Ἀσέρ Φαγιήλ υἱὸς Ἐχράν. 73 τὸ δῶρον αὐτοῦ τροφίλον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὄλαῃ αὐτοῦ, φύλακν μίαν ἄργυραν, ἕβδομηκοντα σίβλων κατὰ τὸν σίβλον τὸν ἄγιον, ἀμώστερα πλήρη σμιδάλλους ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαφ εἰς θυσίαν, 74 θυσίακην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος, 75 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαυσίον ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα, 76 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, 77 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. Τοῦτο τὸ δῶρον Φαγιήλ υἱοῦ Ἐχράν.

62. A: Πλήρη θυμ. 63. A*: (α. ἀμνόν) ἓνα.

63 et 71. Deux bœufs. Les Septante ont: « deux génisses ».

שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים כֶּלֶת בְּלֶחֶב כֶּשֶׂמֶן שְׁנֵיהֶם: 62 וְהָב מִבָּהָה 63 קָרְבָּנוֹ: פֶּר אֶהָד בְּרֹדְפָקֵר אֵיל אֶהָד שְׁעִיר־הַשָּׂדֵה 64 כֶּבֶשֶׂת אֶהָד בְּרֹשְׁתוֹ לְלֶחֶב: שְׁעִיר־הַשָּׂדֵה 65 וְלִזְבַּח הַשְּׂלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה בְּכִשְׂמִים בְּנֵי־שֹׁנָה וְהָ קָרְבָּנוֹ אֶבְיָאֵל בְּרֹדְפָקֵר: 66

בַּיּוֹם הַעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנֵי דָן אֶחֱיָזֵר בְּרֵעֲמִישָׁדַי: קָרְבָּנוֹ קֶשֶׁת 67 כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ וְהָב מִבָּהָה 68 קָרְבָּנוֹ: פֶּר אֶהָד בְּרֹדְפָקֵר אֵיל אֶהָד בְּרֹשְׁתוֹ לְלֶחֶב: שְׁעִיר־הַשָּׂדֵה 69 וְלִזְבַּח הַשְּׂלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה בְּכִשְׂמִים בְּנֵי־שֹׁנָה וְהָ קָרְבָּנוֹ אֶבְיָזֵר בְּרֹדְפָקֵר: 70

בַּיּוֹם עֲשִׂיתִי עֶשֶׂר אֹזֶב נָשִׂיא לְבָנֵי אֶסֶר פֶּהֲגִיָּאֵל בְּרֵעֲדָרָן: קָרְבָּנוֹ 71 קֶשֶׁת 67 כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ וְהָב מִבָּהָה 72 קָרְבָּנוֹ: פֶּר אֶהָד בְּרֹדְפָקֵר אֵיל אֶהָד שְׁעִיר־הַשָּׂדֵה 73 כֶּבֶשֶׂת אֶהָד בְּרֹשְׁתוֹ לְלֶחֶב: שְׁעִיר־הַשָּׂדֵה 74 וְלִזְבַּח הַשְּׂלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה בְּכִשְׂמִים בְּנֵי־שֹׁנָה וְהָ קָרְבָּנוֹ אֶבְיָאֵל בְּרֹדְפָקֵר: 75

69. A: ἐνιαυσίον ἄμωστον.

67 et 73. Au poids du sanctuaire. Hebreu et 80° tant: « selon le sicle saint ».

I. Préparatifs de départ (I-X). — 4° Offrandes des chefs de tribus (VII).

plenum simila conspersa oleo in sacrificium: 62 et mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: 63 bovem de arméto, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum: 64 hircumque pro peccato: 65 et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque: haec fuit oblatio Abidan filii Gedéonis.

Oblationes Dan. Num. 7, 25; 1, 12, 10, 25.

Die décimo princeps filiorum Dan Ahiezér filius Ammisáddai, 65 obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium: 68 mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: 69 bovem de arméto, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum: 70 hircumque pro peccato: 71 et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque: haec fuit oblatio Ahiezér filii Ammisáddai.

Oblationes Aser. Num. 7, 27; 1, 13, 16, 26.

Die undécimo princeps filiorum Aser Phégíel filius Ochran, 73 obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium: 74 mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: 75 bovem de arméto, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum: 76 hircumque pro peccato: 77 et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque: hircos quinque, agnos anniculos quinque: haec fuit oblatio Phégíel filii Ochran.

de fleur de farine arrosée d'huile pour un sacrifice; 62 un petit mortier d'or pesant dix sicles, plein d'encens; 63 un bœuf pris d'un troupeau, un bélier et un agneau d'un an pour un holocauste; 64 un bouc pour le péché; 65 et, pour les hosties des pacifiques, deux bœufs, cinq béliers, cinq boucs, cinq agneaux d'un an. Telle fut l'oblation d'Abidan, fils de Gédéon.

66 Au dixième jour, le prince des enfants de Dan, Ahiezér, fils d'Ammisáddai, 67 offrit un plat d'argent pesant cent trente sicles, une patère d'argent de soixante-dix sicles, au poids du sanctuaire, l'un et l'autre pleins de fleur de farine arrosée d'huile pour un sacrifice; 68 un petit mortier d'or pesant dix sicles, plein d'encens; 69 un bœuf pris d'un troupeau, un bélier et un agneau d'un an pour un holocauste; 70 un bouc pour le péché; 71 et, pour les hosties des pacifiques, deux bœufs, cinq béliers, cinq boucs, cinq agneaux d'un an. Telle fut l'oblation d'Ahiezér, fils d'Ammisáddai.

72 Au onzième jour, le prince des enfants d'Aser, Phégíel, fils d'Ochran, 73 offrit un plat d'argent pesant cent trente sicles, une patère d'argent de soixante-dix sicles, au poids du sanctuaire, l'un et l'autre pleins de fleur de farine arrosée d'huile pour un sacrifice; 74 un petit mortier d'or pesant dix sicles, plein d'encens; 75 un bœuf pris d'un troupeau, un bélier et un agneau d'un an pour un holocauste; 76 un bouc pour le péché; 77 et, pour les hosties des pacifiques, deux bœufs, cinq béliers, cinq boucs, cinq agneaux d'un an. Telle fut l'oblation de Phégíel, fils d'Ochran.

72. Au onzième jour: 41° Offrande de la tribu d'Aser, 7, 27-71.

I. Nova parantur vis (I-X). — 7° (a). Columna nubis (IX, 15-22).

θαυτος επι ηνυχθ ανθρωπων, η εν οδυ μακριν ενυιν, η εν τας γενεας υμων, και ποιησιν το παρχα κριθι 11 εν τω ηρη το δευτερο εν τη τεσσαρακαικατη ημερα, το προς εσπιραν ποιησοναν αυτω, εν αζυμων και πικριθον φερονται αυτω. 12 Οδ καταλειποναι αυ αυτω ες το πρω, και οστουν εν συντριβουσιν αυ αυτω, κατα τον νομον του παρχα ποιησοναι αυτω. 13 Και ανθρωπος ος εν καθαρως, η εν οδυ μακριν ουκ εστι, και υστερηση ποιησαι του παρχα, εξολοθρευθησεται η ψυχη εκ του λαου αυτης, ου το δωρον κριθι οδ προσεργε κατα τον καιρον αυτων υμαριαν αυτου ληψεται ο ανθρωπος καινος. 14 Ειν δε προσελθη προς υμας προσηλετος 1 εν τη γη υμων και ποιησθ το παρχα κριθι και τον νομον του παρχα, και καις την συνταξιν αυτου ποιησθ αυτω. Νομος ες εστι ενυιν, και τω προσηλετης και τω αυτω γησθ της γης.

15 Και τη ημερα η ενυιθη η σκηνη, και λυνη η νεβηλη την σκηνη, τον αικον του μαστρου, και το εσπιρας ην επι της σκηνης ως εδος ανρος εως πρωι. 16 Οδτως εγινετο διαπαντος η νεβηλη εκλυπτεν αυτην ημερας και εδος ανρος την νυκτα. 17 Και ηνικα ανεβη η νεβηλη απο της σκηνης, και μετ ταυτα απηγει οι υιοι Ισραηλ και εν τω τοπα ου αν εστη η νεβηλη, εκει παρεμβαλον οι υιοι Ισραηλ. 18 Αια προσεγγυματος κριθον παρεμβαλοσιν οι υιοι Ισραηλ και δια προσεγγυματος κριθον απανονι पासας τας ημερας εν ας σμιεε η νεβηλη επι της σκηνης, παρεμβαλοσιν οι υιοι Ισραηλ. 19 Και όταν αφηλαται η νεβηλη επι της σκηνης ημερας πλειους, και σελιζονται οι υιοι Ισραηλ την

10. A: εν ενυιν... τη νυκ. 11. AF: (α. η. ε. σ. η.) το. 13. X: οδ η μακρ. 14. AF: οςως παρον. 17. A: ταυτα απηγει. F: παρεμβαλοσιν. 18. A: παρεμβαλοσιν.

41. Vers le soir. Hébreu : « entre les deux soirs ». Et des laites sauvages. Hébreu et Septante : « et des herbes amères ». 42. Si quelq'un. Septante : « un homme quel qu'il soit ». 43. Un voyageur aussi et un étranger. Septante : « un prosélyte ».

αυ και κριθι 11 εν τω ηρη το δευτερο εν τη τεσσαρακαικατη ημερα, το προς εσπιραν ποιησοναν αυτω, εν αζυμων και πικριθον φερονται αυτω. 12 Οδ καταλειποναι αυ αυτω ες το πρω, και οστουν εν συντριβουσιν αυ αυτω, κατα τον νομον του παρχα ποιησοναι αυτω. 13 Και ανθρωπος ος εν καθαρως, η εν οδυ μακριν ουκ εστι, και υστερηση ποιησαι του παρχα, εξολοθρευθησεται η ψυχη εκ του λαου αυτης, ου το δωρον κριθι οδ προσεργε κατα τον καιρον αυτων υμαριαν αυτου ληψεται ο ανθρωπος καινος. 14 Ειν δε προσελθη προς υμας προσηλετος 1 εν τη γη υμων και ποιησθ το παρχα κριθι και τον νομον του παρχα, και καις την συνταξιν αυτου ποιησθ αυτω. Νομος ες εστι ενυιν, και τω προσηλετης και τω αυτω γησθ της γης.

15 Και τη ημερα η ενυιθη η σκηνη, και λυνη η νεβηλη την σκηνη, τον αικον του μαστρου, και το εσπιρας ην επι της σκηνης ως εδος ανρος εως πρωι. 16 Οδτως εγινετο διαπαντος η νεβηλη εκλυπτεν αυτην ημερας και εδος ανρος την νυκτα. 17 Και ηνικα ανεβη η νεβηλη απο της σκηνης, και μετ ταυτα απηγει οι υιοι Ισραηλ και εν τω τοπα ου αν εστη η νεβηλη, εκει παρεμβαλον οι υιοι Ισραηλ. 18 Αια προσεγγυματος κριθον παρεμβαλοσιν οι υιοι Ισραηλ και δια προσεγγυματος κριθον απανονι पासας τας ημερας εν ας σμιεε η νεβηλη επι της σκηνης, παρεμβαλοσιν οι υιοι Ισραηλ. 19 Και όταν αφηλαται η νεβηλη επι της σκηνης ημερας πλειους, και σελιζονται οι υιοι Ισραηλ την

v. 10. נקד על ה'

43. Donc, Vulgate igitur, n'a d'équivalent ni dans l'hébreu ni dans le Septante. — Comme une espèce de feu. Hébreu et Septante : « Apparence d'un feu ». 48. Ils partent. Septante : « ils camperont et ils leveront le camp ». (Et ainsi de suite, en mettant les verbes au futur : « pendant que la nuée ombre le tabernacle, etc. »)

I. Préparatifs de départ (I-X). — 7° (a). La colonne de nuée (IX, 15-22).

super anima, sive in via procul in gente vestra, faciât Phase Dómino in mense secúndo, quartadécima die mense ad vésperam : cum azýmis et lacticiis agréstibus cómedent illud : 12 non relinquēt ex eo quippiam usque mane, et os ejus non confringent, omnem ritum Phase observábunt. 13 Si quis autem et mundus est, et in itinere non fuit, et extermínatum non fecit Phase, exterminábitur ánima illa de pópulis suis, quia sacrificium Dómino non obtulit tēpore suo : peccátum suum ipse portábit. 14 Peregrinus quoque et advēna si fuerint apud vos, faciēt Phase Dómino juxta ceremónias et justificatiónes ejus. Præceptum idem erit apud vos tam advēnae quam indigenæ.

Les de pascate, pro innumeris. 2 Par. 30, 12. Ex. 12, 8. Ex. 17, 10. Ex. 12, 42. Jos. 15, 36. pro vicibus. Ex. 12, 15.

pro alienis. Ex. 12, 49, 50. Num. 15, 13.

7 a) De nubis columnæ. Num. 7, 1. Ex. 26, 16. 17, 32. Ex. 40, 39. Ex. 21, 29. 23, 21, 22. Ex. 28, 9. Ex. 32, 9. Deut. 1, 33. 28, 36, 39. 77, 14. 98, 7. Sap. 18, 3. 1 Cor. 10, 1. Gal. 2, 5. Ex. 49, 34-36. Num. 10, 38-40.

15 Igitur die qua erectum est tabernaculum, operuit illud nubes. A vespere autem super tentorium erat quasi species ignis usque mane. 16 Sic fiebat jugiter : per diem operiebat illud nubes, et per noctem quasi species ignis. 17 Cumque ablata fuisset nubes, que tabernaculum protegebat, tunc proficiscebantur filii Israel : et in loco ubi stetisset nubes, ibi castrametabantur. 18 Ad imperium Domini proficiscebantur, et ad imperium illius figebant tabernaculum. Cunctis diebus quibus stabat nubes super tabernaculum, manebant in eodem loco : 19 et si evenisset ut multo tempore maneret super illud, erant filii Israel in excubiis Domini,

traces des circonstances particulières qui ont amené à légiférer sur tel ou tel cas. Ici rien de semblable : une loi générale a été portée sur l'observation de la Pâque, mais un cas spécial n'y a pas été prévu : ce cas se présente, et c'est alors seulement qu'intervient une loi nouvelle destinée à compléter la première. Preuve nouvelle qui confirme une fois de plus ce fait, qu'à partir de l'Exode, le Pentateuque est un journal écrit au fur et à mesure des événements, et non un livre rédigé après coup. Voir la note sur Levitique, xxi, 7, etc. 43. Ou en voyage au loin. Le cas qui s'était présenté, v. 6, amène le législateur à en prévoir un autre bien différent, mais produisant le même résultat au point de vue de la Pâque. Dans ces deux cas, l'obligation de manger l'agneau pascal est différente d'une manière. Un certain nombre d'Israélites devaient se trouver chaque année empêchés, par l'une

sera impur à cause d'une âme, ou en voyage au loin, fuisse la Pâque du Seigneur jour au second mois, au quatorzième jour du mois, vers le soir. C'est avec des azymes et des laitues sauvages qu'il la mangera ; 12 il n'en laissera rien jusqu'au matin, et il n'en rompra point les os : il observera tout le rite de la Pâque. 13 Mais aussi si quelqu'un est pur, et n'est point en voyage, et que cependant il ne fasse point la Pâque, cette âme sera exterminée du milieu de ses peuples, parce qu'il n'a pas offert de sacrifice au Seigneur en son temps : il portera lui-même son péché. 14 Un voyageur aussi et un étranger, s'ils se trouvent chez vous, feront la Pâque du Seigneur, selon ses cérémonies et ses ordonnances. Ce sera un précepte parmi vous, tant pour l'étranger que pour l'indigène ».

15 Donc, au jour que fut dressé le tabernacle, la nuée le couvrit. Mais depuis le soir il y eut sur la tente comme une espèce de feu jusqu'au matin. 16 Ainsi arrivait-il toujours : pendant le jour la nuée couvrait le tabernacle, et pendant la nuit, comme une espèce de feu. 17 Et lorsque la nuée qui couvrait le tabernacle était enlevée, les enfants d'Israël partaient ; et dans le lieu où elle s'arrêtait, là ils campaient. 18 Au commandement du Seigneur ils partaient, et à son commandement ils dressaient le tabernacle. Pendant tous les jours que la nuée se tenait sur le tabernacle, ils demeuraient dans le même lieu. 19 Et si l'arrivait qu'elle demeurât longtemps sur lui, les enfants d'Israël étaient en observation du Seigneur,

7° La colonne de nuée et les trompettes pour la mise en marche, 15, 43-3, 46.

a) La colonne de nuée, IX, 15-22.

45. La nuée. Les Israélites étaient instruits, de deux manières, du moment où ils devaient se mettre en marche : par les mouvements de la colonne de nuée, ix, 45-23, et par le son de la trompette, x, 4-10. Sur la colonne de nuée et son caractère miraculeux, voir la note, Exode, xiv, 19.

I. Novae parantur viae (I-X). — 7° (b). Tubarum usus (X, 1-10).

φλαγκη του θεου και οι μη εξαγοσαι. 20 Και εστιν όταν σκοπει η νεφελη ημερας...

X. Κα ελλατος κειρος προς Μωυσην, λεγων. 2 Ποισον σεαυτη δυο σαλπικτας...

19. X: εξαγοσαι. AX: σκοπεισθ... εξαγοσαι. 21. F: και εν αναβη η νεφελη...

19. Etaient en observation du Seigneur. 20. Au commandement du Seigneur. 21. Ils detendaient les tentes. 22. En observation...

משמרת יהוה ולא יסעו: 20 והיה הקצו ומים מקפר עלהמשכן...

X. ודבר יהוה אל משה לאמר: 2 עשה לה שתי תבוצרות...

χθρην αυτην εξαγοσ. 23. AF: ελαλας. AF: ιεραρις...

X. 4. Si tu sonnes une fois. 5. Mais si le son... plus prolonge et interrompu. 6. Les trompettes retentissant pour le depart.

I. Préparatifs de départ (I-X). — 7° (b). Les trompettes (X, 1-10).

et non proficiscébantur 20 quot diebus fuisset nubes super tabernaculum.

X. Locutisque est Dominus ad Moysen, dicens: 2 Fac tibi duas tubas...

21. C'était sur la parole du Seigneur qu'ils plantaient les tentes.

5. Mais si le son... plus prolonge et interrompu. 6. Les trompettes, X. 1-10.

et ils ne partaient pas, 20 autant de jours que la nuée était sur le tabernacle.

X. Le Seigneur parla encore à Moïse, disant: 2 « Fais-toi deux trompettes d'argent ductiles, avec lesquelles tu puisses convoquer la multitude...

3. Lorsque tu auras sonné... 1er usage: pour convoquer tout le peuple devant le tabernacle. 4. Si tu sonnes une fois... 2e usage: le son d'une seule trompette...

